

[Carlsen-Skiødt.]

trufne Ordning, som efter min Mening var den ene Ret i dette Forhold. Den nuværende Indenrigsminister bringer Spørgsmaalet frem paa ny, med Afstemning og Nedsættelse af en ny Kommission, og den Uro, der var tidligere, blusser nu op paa ny. Det forekommer mig, at den Slags Ting maa Bykommunerne saavel som Landkommunerne sikres imod.

Det Forslag, som det konservative Folkeparti fremsatte i Fjor i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, kunde Indenrigsministeren ikke tiltræde i den foreliggende Form. Det forekommer mig, at Forslaget baade i sin Form og sit Indhold var yderst demokratisk og tidssvarende, og jeg maa i høj Grad beklage, at den højtærede Minister afviste Forslaget ganske. Dette forekommer mig saa meget mere mærkeligt, som f. Eks. Frederiksbergs Indlemmelse i Københavns Kommune kun kan ske ved Lov. Saa er det et Spørgsmaal: Hvorfor maa Landets øvrige Kommuner ikke blive ligestillet med Frederiksberg? En saadan Ligestilling, synes jeg, er ikke andet end simpel Retfærdighed.

Det vilde være ønskeligt, om der blev Ro om dette Spørgsmaal, ikke alene for Frederiksbergs og Odenses Skyld, men fordi det Spørgsmaal er brændende mange Steder her i Landet. Tvangsindlemmelse vil altid møde voldsom Modstand. Det var ønskeligt, om vi gennem Forhandlinger kunde naa til et Resultat, som var betryggende for alle Parter.

Jeg skal endnu kun berøre et enkelt Punkt. Ifølge § 20, 1ste Stykke, skal Kommunalbestyrelsen vælge ud af sin Midte 2 Medlemmer til at tiltræde Købstadens Kirkebestyrelser. Det forekommer mig at være et uheldigt Forslag, og det af to Grunde.

For det første fordi Landsogdenes Kirkebestyrelser ikke skal have to Medlemmer fra Kommunalbestyrelsen til Kontrol; det er kun Købstædernes Kirkebestyrelse, Forslaget gælder. Jeg ved ikke, hvorfor denne Forskel gøres. Ja, jeg forstaa godt, at den gøres, fordi man i Købstadkommunalloven kun kan faa den ene Side frem, men havde det saa ikke været bedre, om man udsatte Afgørelsen af Spørgsmaalet, indtil man en Gang skal revidere de kirkelige Love? Altsaa, Købstadkommunernes Menighedsraad skal have en Kontrol af to Medlemmer, men Landsogdenes skal ikke have det. Jeg kunde have Lyst til at spørge Ministeren, om han mener, at de valgte Menighedsraadsmedlemmer i Købstæderne har ringere Evne eller mindre Forstand til

at varetage deres Stilling end deres Kolleger paa Landet, eller hvordan skal det forstaaes?

Desuden synes jeg, at Forslaget udtrykker en Mistillid, der er ganske uberettiget, til de valgte Menighedsraad. I de allerfleste Menighedsraad sidder der Medlemmer af alle politiske Partier og kirkelige Retninger — her er kun Tale om Købstædernes Menighedsraad, det maa man stadig erindre —, saa af den Grund behøvedes de to Medlemmer fra Kommunalbestyrelsen ikke.

Og dernæst yder jo som Regel hverken Stat eller Kommune noget til Kirkens Drift. Disse Beløb lignes som bekendt paa de til Folkekirken hørende Medlemmer og ikke, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde, paa Kommunens Skatteydere — jeg formoder, at det var en Fortalelse af det ærede Medlem. De kommunale Skatteydere yder intet som helst til Kirkens Drift.

Derfor maa jeg holde for, at disse Menighedens egne Midler maa bestyres af de valgte Menighedsraad, og jeg tror ogsaa nok, jeg har Lov til at sige, at disse Menighedsraadsmedlemmer har Evne dertil. Og saa meget mindre Grund er der til at føre Kontrol fra Kommunalbestyrelsens Side, som Menighedsraadenes Administration af Kirkens Midler er undergivet Tilsyn baade af Provstiudvalget, Stiftsøvrigheden og Kirkeministeriet; dette maatte formentlig være tilstrækkelig Garanti.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa andre Spørgsmaal. I Udvalget vil der blive Lejlighed til en grundigere Behandling og Forhandling, for saa vidt den højtærede Indenrigsminister ønsker en Forhandling, og det konservative Parti vil selvfølgelig gaa ind i en Forhandling om Enkeltheder.

Holger Kristiansen: Der er ingen Grund til at genoptage Debatten om denne Sag fra Behandlingen i Fjor, og jeg skal derfor kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg, hvad Lovforslagets Hovedprincipper angaar, henviser til den Tale, jeg holdt ved første Behandling i forrige Samling.

Lovforslaget foreligger næsten nøjagtigt i samme Skikkelse som i Fjor, kun med et Par enkelte Ændringer. Den ene gaar ud paa at fastslaa, hvad der vel nok i Almindelighed er Regelen, at naar et Medlem i Løbet af en Valgperiode udtræder af et staaende Udvalg, en Kommission, en Bestyrelse eller lignende, har den Gruppe, som har valgt vedkommende, Ret til at udpege hans Efterfølger. Det kan kun betragtes som en Fordel, at det nu fastslaaes i Loven, at saa-